

Jeg kan sige for mit eget vedkommende, at jeg aldrig nogen sinde selv har slået mine børn, og jeg regner heller aldrig nogen sinde med at komme til det, men det betyder ikke, at jeg vil fratage forældrene muligheden for i en tilspidset situation at give børnene et klap bagi for at sige: Hertil og ikke længere. Eller forældrene kan måske i affekt komme til det, fordi de bliver forskrækkede over, at barnet gør et eller andet, som er farligt.

Vi i Fremskridtspartiet vil ikke være med til at kriminalisere hele befolkningen, og det er det, man gør med dette forslag. Eller gør man? For nu kommer jeg til at tænke på, hvad hr. Holger Graversen sagde. Hr. Holger Graversen sagde: Det her er kun et signal. Der vil ikke blive rejst flere sager, fordi dette forslag bliver vedtaget.

Man vedtager altså i Folketinget en lov, som ikke skal have nogen effekt. Den skal ikke have nogen betydning. Det er kun for at sende et signal, man gør det. Det synes jeg er stærkt problematisk i forhold til lovgivningsarbejdet her i Folketinget: at Folketinget vedtager love, som ikke skal have nogen betydning. Der skal ikke rejses flere sager, sagde hr. Holger Graversen. Forældrene kan altså bare fortsætte med at gøre det, som de hidtil har gjort.

Sagen er jo, at hvis en lov ikke skal have nogen effekt, hvis en lov ikke skal indeholde nogen sanktionsmuligheder for dem, som overtræder lovgivningen, skal vi lade være med at lovgive i Folketinget, for så er det pseudolovgivning.

Det, man gør med det her, er, at man skaber et billede af et ikkeeksisterende problem, og det har ministeren så sandelig hjulpet godt til med her i dag.

Man skaber et billede af et ikkeeksisterende problem, og for at sende et signal om, at Folketinget sandelig har gjort noget, fremsætter man så et lovforslag, som ikke har nogen effekt.

Fremskridtspartiet er både imod en afskaffelse af revselsesretten og imod, at Folketinget laver pseudolovgivning.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg håber ikke, jeg sagde, som hr. Tom Behnke citerede mig for at have sagt, for jeg kan jo ikke bestemme, om der skal rejses sag eller ej.

Jeg sagde, at der intet som helst belæg er for at tro, at der vil blive rejst flere sager, eller noget i den retning. Og dér kan vi bare henvise til Sverige og de andre nordiske lande, for dér har man

erfaringerne, og de viser jo, at det ikke sker. Men der sker det, at folks holdninger til at bruge korporlig afstraffelse i opdragelsen ændres.

Men når jeg nu er kommet herop, vil jeg sige, at jeg er helt enig med hr. Tom Behnke i, at der selvfølgelig skal være konsekvens i opdragelsen, men det kan der da godt være alligevel, for der er da andre måder at sætte sig i respekt på end ved at slå eller tjatte til et barn.

Når hr. Tom Behnke nu er så optaget af forebyggelse af vold, strejfer det, som jeg påpegede i min tale før, så slet ikke hans tanke: at hvis børn er opdraget med, at konflikter løses med denne form for tæv eller tjat, når de er små, så er det nærliggende, at de tror, at konflikter også løses på den måde, når de bliver voksne. Derfor er signalvirkningen vigtig, og det er den, vi har brug for.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil blot spørge hr. Tom Behnke, om jeg hørte rigtigt: at hr. Tom Behnke sagde, at børn straffrit kan slå deres forældre, for det kommer søreme an på, hvor gamle børnene er. Hvis de er over den kriminelle lavalder, så er det da strafbart; det er der slet ingen tvivl om.

Jeg vil bare høre, om det var det, hr. Tom Behnke sagde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der vil sandelig blive nogle rigtig festlige familier, for hvis der opstår en eller anden problemstilling, som måske bliver ordnet lidt hurtigt med et klap bagi eller lignende, er det næste, der sker, at de sociale myndigheder og politiet stiller, og så bliver der rejst tiltale, og faderen bliver kørt væk. Det skal nok løse problemerne i de familier, skal jeg lige love for! Nej, det vil skabe langt flere problemer, end man overhovedet drømmer om.

Men jeg er da enig i, at der selvfølgelig er andre muligheder end at slå, og jeg har netop sagt, at jeg aldrig har slået de to drenge på 6 og 10 år, jeg har – aldrig – og jeg regner heller ikke med, at jeg nogen sinde kommer til det. Der er da andre muligheder, men jeg kan ikke fortænke forældre, der i en tilspidset situation, hvor det hele det koger og brænder på, i at gøre kort proces og sige: Hertil og ikke længere; det skal ikke diskuteres, og vi skal ikke holde basisgrupper og drikke urtete og snakke om det her. Hertil og ikke længere!